तां लक्ष्मीङ्क्रमायातान्त्वम्पुत्रपौत्रीणतान्नय पुत्रांश्च पौत्रांश्चानु भवतीति खः तस्य भावः पुत्रपौत्रानुगामिनीङ्कुर्वित्यर्थः ॥ १५ ॥

कुर्व्वित्यादि। त्वं बुद्धिं कुशाग्रीयां कुशाग्रमिव सूक्ष्मां कुरु वि कारसंघेति कुशाग्रादिवार्थे ईयः अनुकामीनतां कामस्य अभिलाषस्य अनु पश्चाद्गामितां यथेष्टाचरणं त्यज अनुकामात्तद्गामिन्यर्थे ढघेकादितीनः परम्परीणां क्रमादायातां लक्ष्मीं पुत्रपौत्रीणतां पुत्रपौत्राधीनतां नय प्रापय परञ्च परतरञ्च इति द्वन्द्वे परम्परादेशो निपातनात् ततस्तदनुभवतीत्यर्थे पूर्व्वेण ईनः ॥ १५ ॥ भ०

सहायवन्त उद्युक्ता बहवोनिपुणाश्च यां। श्रियमाशासते लोलां तां हस्तेकृत्य माश्वसीः ॥ १६ ॥

सहा। याञ्च श्रियन्त्वदीयां शौर्योपात्तां सहायवन्तः ससहा या उद्युक्ता उत्साहवन्तो निपुणाः कुशलाआशासते इच्छन्ति आङःशासुइच्छायामित्यादादिकस्यात्मनेपदिनो रूपम् आत्मनपदेष्वनत इत्यदादेशः तां हस्तेकृत्य स्वीकृत्य माश्वसीः आश्वासमाकार्षीः चञ्चलत्वात् यदाह लोलामिति ह्यन्तक्षण श्वसजागृणीति वृद्धिप्रतिषेधः इटईटीति सिचोलोपः नित्यं हस्ते पाणाविति गतिसंज्ञायां समासे ल्यबादेशः तां लोलतान्द्र र्शयन्नाह ॥ १६ ॥ ज०म०

सहायवन्तइत्यादि। सहायवन्तः प्रशस्तसहाययुक्ता उद्युक्ता उद्योगिनो बहवोनिपुणाः कर्म्मकुशला यां श्रियं आशासते भ०